

шява отъ личныты си заслугы, нъ отъ пониженіето на хората, които го окръжяватъ. *Монтескїе.*

328. Ты неопытвашъ виното, когато ври; не сѣди сѣщо и за челѣка, когато е разяренъ. *Питагоръ.*

329. Търговіята само размиса челоуѣцѣти, нъ не ги и съединява. *(Истый.)*

330. *Тиранити* много мразятъ сичко, което е трудно и мъчно; за това тѣй сѣ скратили толко труднѣтъ наукѣ на управленіето въ малкото тѣя думы: щѣ! нещѣ! *Поп.*

331. Тряба да пѣтуваме по море, че да ся научимъ, да ся молимъ Богу. *Анг. Пос.*

332. Титлата «Благородіе» неповраща свободѣтъ на челѣка, който е той изгубилъ като е станѣлъ такъвъ. *Клементъ.*

333. Това което е бесполезно, вынагы е сѣпо. *Катонъ.*

У

334. У злополучіе треба да почитамы само тѣя които сѣ ся почитали, когато сѣ были въ славѣ и могущество. *Бонапартъ.*

335. И у най-образованна челѣкъ остава по нѣщо скотско; а това сѣ неговыты страсти. *(Истый.)*